

Cocktail-kutsujen vakiovieraita vai EU-edunvalvonnan rautaisia asiantuntijoita?

Liitურaita- ja jakkupuvut vilisevät Brysselin eurokorttelissa väistäen milloin kukkamyyjää, milloin mielenosoituksia. Tuhannet ihmiset kulkevat ripein askelin komission, parlamentin ja muiden EU-instituutioiden välillä. Kyseessä eivät ole ainoastaan virkamiehet tai europarlamentaarikot, vaan suurimmalta osin EU-edunvalvojat eli lobbarit.

Lobbareilla on suomen kielessä hieman huono kaiku. Keitä he todella ovat ja mitä he oikeastaan tekevät? Ovatko he kovapalkkaisia cocktail-kutsujen vakiovieraita vai EU-edunvalvonnan ja oman alansa rautaisia asiantuntijoita? Vuosien Brysselin-kokemuksen jälkeen kallistun vahvasti jälkimmäiseen.

EU-edunvalvojat puolustavat oman sidosryhmänsä etua, olkoot se sitten suomalaisen maakunta tai kuljetusalan liitto. Jokaisen hyvän lobbarin on oltava edustamansa tahon vahva asiantuntija. Mutta pelkkä oman alan asiantuntevuus ei riitä. On tiedettävä perin pohjin, kuinka EU:n lainsäädäntöprosessi toimii, tunnettava oman alan kannalta keskeiset päättäjät ja virkamiehet sekä ymmärrettävä kuinka toisten kulttuurien kanssa työskennellään sujuvasti. On haluttava ja ennen kaikkea myös osattava vaikuttaa.

Miksi sitten on tärkeää vaikuttaa Euroopan unionin päätöksentekoon? Eivätkö pelkkä kansallinen edunvalvonta ja tiedonkeruu riitä? Useimmiten emme huomaakaan, että EU:n päätökset ovat osa arkeamme. Olkoot kyse lasten lelujen turvallisuudesta, hengittämästämme ilman laadusta tai ulkomaanpuheluiden hinnoista, niissä kaikissa EU:n päätöksillä on merkityksensä. Tulevaisuudessa tuo merkitys kasvaa, kunhan Euroopan parlamentista tulee tasavertainen päättäjä ministerineuvoston kanssa.

On ymmärrettävää, että monelle EU:sta on jäänyt etäinen ja joskus jopa hieman sekava kuva. Kahdenkymmenen seitsemän jäsenvaltion yhteisen kannan muodostaminen voi kestää aikaa ja vaatii kärsivällisyyttä. Toisaalta EU on dynaaminen yhteisö, joka kehittyy jatkuvasti ja ehkäpä jopa tehokkaimmin kriisien kautta. Nykyinen globaali talouskriisi on pakottanut EU:n toimimaan yhdessä ja keskittymään oleelliseen yhteisen hyvinvoinnin eli

Riikka Railimo

on kokoomuksen eurovaaliehdokas ja työskentelee Brysselissä Itä-Suomen EU-toimiston johtajana.

kaikkien eurooppalaisten hyväksi. Se ei ole mikään helppo tehtävä, mutta yhdessä EU-maat pärjäävät paremmin talouden turbulenssissa kuin yksinään.

Kuinka yksittäinen edunvalvoja voi Brysselissä vaikuttaa? Voiko yksi ihminen järjestyttää EU:n politiikan suuntaa? Väitän, että kyllä yksikin lobbari voi vaikuttaa. Huomattavasti helpommin tuloksiin kuitenkin päästään yhteistyöllä muiden "samassa veneessä" olevien kanssa. Tällä hetkellä esimerkiksi Itä-Suomi puolustaa omia erityisolosuhteitaan EU:n vuosien 2013-2020 aluepolitiikassa ja toivoo, että saisi EU:ssa ymmärrystä mm. nopealle ikääntymiskehitykselle, harvaanasutukselle, kylmälle ilmastolle sekä pitkille välimatkoille. EU:n budjetista miltei puolet

käytetään aluepolitiikkaan, joten kyseessä ei ole mikään nappikauppa. Kilpailu on kovaa, sillä noin 300 muutakin aluetta haluaa turvata etujaan.

Parasta on päästä vaikuttamaan EU:n lainsäädäntöön sen laatimisvaiheessa, mikä vaatii jatkuvaa valppautta ja aktiivista yhteydenpitoa. Luottamuksen vuosien saatossa ansainnut edunvalvoja on muiden silmissä arvostettu ja haluttu toimija. Aina eivät komission ja parlamentin esitykset miellytä ja sitä suuremmalla syyllä niihin on syytä puretua. Sen sijaan, että seuraisi sivusta muiden touhuja ja löisi hanskat tiskiinkin, on mielestäni huomattavasti mielekkäämpää vaikuttaa kehityksen suuntaan.

Riikka Railimo